

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2023 r. – Aven/Rada**(Sprawa T-283/23)**

(2023/C 235/89)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Petr Aven (Klaugulejas, Łotwa) (przedstawiciele: T. Marembert i A. Bassa, adwokaci)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) ⁽¹⁾ 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi, w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 ⁽²⁾ z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i obowiązku okresowego badania.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie. Skarżący podnosi, że nie wykazano żadnego z twierdzeń Rady zawartych w uzasadnieniu oraz że nie spełniono kryterium aktywnego wspierania działań i polityk podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, czyli kryterium, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2014/145/WPZiB.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie. Skarżący podnosi, że żadne z twierdzeń zawartych w uzasadnieniu Rady nie zostało wykazane oraz że nie zostało spełnione kryterium dotyczące aktywnego wsparcia materialnego lub finansowego udzielanego rosyjskim decydom odpowiedzialnym za aneksję Krymu i destabilizację Ukrainy lub korzyści, jaką miałyby on uzyskać od owych decydentów, czyli kryterium, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. d) decyzji 2014/145/WPZiB.
4. Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem kryterium zawartego w art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji 2014/145/WPZiB. Skarżący uważa, że przywołane kryterium jest pozbawione podstawy prawnej.
5. Zarzut piąty dotyczący niezgodności z prawem kryterium zawartego w art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji 2014/145/WPZiB. Skarżący podnosi w tym względzie, że wspomniane kryterium narusza zasadę proporcjonalności.
6. Zarzut szósty dotyczący błędu w ocenie, ponieważ Rada nie wykazała, że skarżący jest czołowym przedsiębiorcą ani że sektor bankowy zapewnia istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej. Wreszcie skarżący podnosi, że od prawie roku nie prowadzi działalności w rosyjskim sektorze bankowym.

⁽¹⁾ (Dz.U. 2023, L 75 I, s. 134).⁽²⁾ (Dz.U. 2023, L 75 I, s. 1).